

Jan Synek
Moravská orlice / 2009
akryl na plátně, 150 x 125 cm

Jan Synek
Miládka / 2009
akryl na plátně, 150 x 100 cm

Marie Ladrová
Zvíře / 2010, digitální tisk, 40 x 28 cm

Milan Perič
Modrá čepička / 2009
akryl a sprej na plátně, 80 x 70 cm

Martina Štochlová
Miniportrét I / 2010
akryl na plátně, 30 x 24 cm

Klára Pernicová
Kočka / 2010
polyesterové vlákno, nit, životní velikost

Kateřina Tichá
Taška Bitva u Lipan / 2010, textil

Kateřina Tichá
Sudlice / 2010, ocel, výška 153 cm

Richard Nestler
Neznámý stroj a Funkeninduktor / 2006
akryl na plátně, 140 x 140 cm

ZEMKOVY PLENÉRY

Intermediální škola AVU prof. Milana Knížíka
plenéry 2009–2014

Klub kultury Uherské Hradiště

Zemkovy plenéry

Intermediální škola AVU prof. Milana Knížíka
plenéry 2009 – 2014

Reduta, Klub kultury Uherské Hradiště
9. 10. – 5. 11. 2014

Výstavu pořádá Nadace Moravské Slovácko ve spolupráci
s Galerii Joži Uprky a Klub kultury Uherské Hradiště.

koncepce projektu: Milan Knížík, Zdeněk Zemek
kurátoři: Milan Knížík, Milan Perič
koordinátorka: Veronika Kusáková
grafická úprava tiskovin: Vilma Brzezínová

Reduta, Uherské Hradiště
Masarykovo nám. 21
otevřeno každý všední den 14 – 18 h
v době konání kulturních akcí
nebo na požádání (605 221 504)

www.kkuh.cz

Už si nevzpomínám, odkud přišel ten nápad, abychom pořádali na začátku školního roku klasické plenéry, tzn. výlety, kde bychom se věnovali kresbě, malbě či fotografování krajiny. Začali jsme jezdit malovat do krajiny, což působí dnes anachronicky a je oživováno vlastně jen amatéry. Zdá se, že profesionální univerzity umění něčím podobným opovrhují nebo to alespoň nepovažují za důležité.

V záplavě konceptuálního uvažování je přímý styk s krajinou, při kterém nabádáme studenty, aby se snažili vyjádřit atmosféru a spirit místa bez násilných stylizací a bez touhy vytvořit „dílo,“ velmi užitečný. Dnes se ukazuje, že klišé, která moderna zavedla, zatím nebyl postmoderní způsob života schopen odstranit. Tato klišé staví překladu mezi umělcem a realitou. Realitu už nelze nazírat přímo, ale jen skrze složitou optiku uměleckých schémat, která chtějí být realističtější než ona sama.

Na našich drobných, asi naivních a určitě nevýznamných plenérových akcích, tato překladu alespoň na chvíli mizí. Studenti ze sebe setřásají nánosy tzv. profesionality a vrací se do doby, kdy přímý styk s realitou byl ještě magický. Hra na tradiční krajináře nabývá na vážnosti a na plenéry po několika rozpačitých letech jezdíme se skutečným zájmem něco udělat.

Při příležitosti přípravy výstavy Joži Uprky, kterou pak po několika letech uspořádala Národní galerie ve Valdštejnské jízdárně, jsem se seznámil s podnikatelem Zdeňkem Zemkem, který shromáždil rozsáhlou kolekci Uprkových děl dnes trvale vystavenou v Uher-ském Hradišti.

V rozhovorech, které jsme vedli, jsem se zmínil i o plenérech na které se studenty Intermediální školy AVU jezdíme, a jelikož Zdeněk Zemek zrovna postavil v rodném Vlčnově velkou „búdu,“ nabídl nám, abychom příští plenér uskutečnili tam.

Strávit několik dní v zajímavé krajině, navíc v domě, jehož suterén je zaplněn lahvemi vína a nesmírně šikovná paní kuchařka nabízí moravské speciality, bylo tak lákavé, že jsme nemohli odmítnout. Tím začaly Zemkovy plenéry.

V dalších letech jsme využívali nejen vlčnovskou boudu, ale i další objekty, které nám mecenáš laskavě nabídl. Byli jsme ve Velkých Losinách, Železně Rudě, severní Itálii. K těmto plenérům jsme mohli používat jeden ze Zemkových autobusů, takže jsme navštěvovali i zajímavé lokality v okolí. Společně se Zdeňkem Zemkem jsme ve Vlčnově uspořádali aukci a výtěžek použili na cestu do Indie, jejíž historickou kulturu dnes mnoho mladých lidí obdivuje.

Cítili jsme se zavázání a tak jsme jako výraz díky poskytli našemu sponzorovi řadu děl a dílek, která vznikla při těchto plenérových pobytech. Když jsme si po několika letech prohlédli kolekci (spolu s díly, která si Z. Zemek zakoupil ve výše zmíněné aukci), zjistili jsme, že vypovídá nejen o atmosféře míst, kde jsme byli, ale i o vzrůstajícím vztahu studentů k plenérovým akcím. Jakoby jejich vážnost a důležitost s lety rostla...

Nevím, jestli mají tyto akce nějaký konkrétní smysl, ale radost, nadšení a záblesky úžasu, které přitom vznikají, mi dávají naději. Chtěl bych za všechny poděkovat mecenáši Zemkovi, že nám tak bezproblémově vychází vstříc. Kéž by takových osvětlených sponzorů bylo více. Z jeho plenérů se už začala tvořit tradice. Výstava doprovázená katalogem je malou oslavou jeho počínání. Ať žijou Zemkovy plenéry!

Milan Knížák

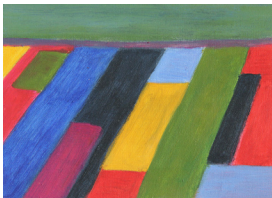
Kateřina Samková
Železná Ruda / 2013, olej na plátně, 70 x 95 cm

Birgitt Fischer
Železná Ruda I / 2013, akryl na plátně, 30 x 50 cm

Martina Štochlová
Benátky / 2012, akryl na plátně, 25 x 30 cm

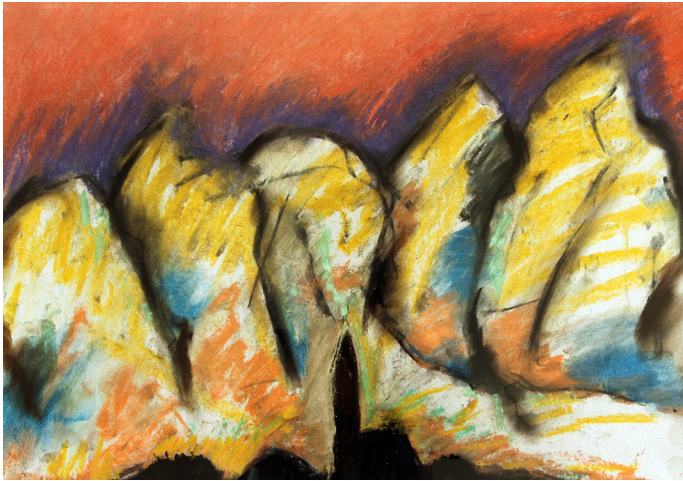

Tereza Trynerová
bez názvu / 2010,
akryl na kartonu, 13 x 18 cm

Martina Štochlová
Krajina I / 2013
akvarel na papíře, 21 x 29,5 cm

Milan Knížák
Vzpomínka na výlet do Itálie / 2012, pastel na papíře, 41 x 58 cm

Milan Perič
bez názvu / 2009, akryl na plátně, 45 x 80 cm

Jan Vlček
Bunkr / 2010
akryl na plátně, 40 x 50 cm

Jan Vlček
Beim Eisenstein / 2013
akryl na plátně, 40 x 50 cm

Nikola Nikolaiová
Stromy / 2013
akryl na plátně, 70 x 50 cm

Vilma Brzezínová
Křížová cesta / 2013
akryl na plátně, 70 x 50 cm